

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

יומא-שבעת ימים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבעת ימים קודם יום הכפורים מפרישין כהן גדול מביתו ללשכת פרהדרין, ומתקנין לו כהן אחר תחתיו, שמא יארע בו פסול.	רבי יהודה:											
אף אשה אחרת מתקנין לו, שמא תמות אשתו. שנאמר (ויקרא טז) וכפר בעדו ובעד ביתו, ביתו זו אשתו.	אמר לו:											
אם כן אין לדבר סוף.	תנן התם:											
שבעת ימים קודם שריפת הפרה היו מפרישין כהן השורף את הפרה מביתו ללשכה שעל פני הבירה צפונה מזרחה, ולשכת בית האבן היתה נקראת. ולמה נקרא שמה לשכת בית האבן - שכל מעשיה בכלי גללים, בכלי אבנים, ובכלי אדמה.	מאי טעמא?											
כיון דטבול יום כשר בפרה	דתנן:											
מטמאין היו הכהן השורף את הפרה ומטבילין אותו להוציא מלבן של צדוקין, שהיו אומרים: במעורבי השמש היתה נעשית, תקינו לה רבנן כלי גללים, כלי אבנים וכלי אדמה דלא ליקבלו טומאה כי היכי דלא ליזלו בה.	מאי שנא צפונה מזרחה?											
מאי בירה?	כיון דחטאת היא, וחטאת טעונה צפונה, וכתוב בה (במדבר יט) אל נכח פני אהל מועד - תקינו לה רבנן לשכה צפונה מזרחה כי היכי דלהווי לה היכירא.											
מאי בירה?	מאי בירה?											
מקום היה בהר הבית, ובירה שמו.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											
כל המקדש כולו קרוי בירה, שנאמר (דברי הימים א' כט) הבירה אשר הכינותי.	ריש לקיש:											
מנא הני מילי?	מנא הני מילי?											
אמר קרא (ויקרא ח) כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשת לכפר עליכם. לעשת - אלו מעשי פרה, לכפר - אלו מעשי יום הכפורים.	רב מניומי בר חלקיה אמר רבי מחסיה בר אידי אמר רבי יוחנן:											
בשלמא כוליה קרא בפרה לא מתוקם - לכפר כתיב, ופרה לאו בת כפרה היא. אלא אימא: כוליה קרא ביום הכפורים כתיב												
יליף צוה צוה כתיב הכא צוה ה' לעשת וכתוב התם (במדבר יט) זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר, מה להלן פרה - אף כאן פרה, ומה כאן פרישה - אף להלן פרישה.	אמרין:											
ואימא צוה צוה דיום הכפורים, דכתיב (ויקרא טז) ויעש כאשר צוה ה' את משה												
דנין צוה דלפני עשיה מצוה דלפני עשיה, ואין דנין צוה דלאחר עשיה מצוה דלפני עשיה												
ואימא צוה דקרבנות, דכתיב (ויקרא ז) ביום צותו את בני ישראל												
דנין צוה מצוה ואין דנין צותו מצוה.												
ומאי נפקא מינה?												
(ויקרא יד) ושם הכהן ובא הכהן - זו היא שיבה זו היא ביאה	והתנא דבי רבי ישמעאל:											
הני מילי - היכא דליכא דדמי ליה, אבל היכא דאיכא דדמי ליה - מדדמי ליה ילפינן.												
לכפר - אלו מעשה יום הכפורים.												
ואימא כפרה דקרבנות												
מי ידעינן הי כהן מתרמי, דבעי ליה פרישה?												
אלמה לא? ניבעי ליה פרישה לכוליה משמרת בית אב	אמרין:											
דנין דבר שקבוע לו זמן מדבר שקבוע לו זמן, לאפוקי קרבנות דכל יומא איתנהו.												
ואימא רגלים												
דנין דבר שנוהג פעם אחת בשנה מדבר הנוהג פעם אחת בשנה, לאפוקי רגלים דלאו פעם אחת בשנה נינהו.												

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
יומא-שבעת ימים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
ואימא רגל אחד												
וכי תימא לא ידעינן הי מיניהו												
אי חג המצות - הואיל ופתח בו הכתוב תחלה, אי חג הסוכות - הואיל ומרובה מצותו												
אלא: דנין פרישת שבעה ליום אחד מפרישת שבעה ליום אחד ואין דנין פרישת שבעה לשבעה מפרישת שבעה ליום אחד.												
ואימא שמיני, דפרישת שבעה ליום אחד הוא												
דנין דבר שאין קדושה לפניו מדבר שאין קדושה לפניו ואין דנין דבר שיש קדושה לפניו מדבר שאין קדושה לפניו.												
ולאו קל וחומר הוא? השתא דבר שאין קדושה לפניו - בעי פרישה, דבר שיש קדושה לפניו - לא כל שכן?												
לא, הזה כתיב, כזה.	רב משרשיא:											
מי איכא מידי דעיקר רגל לא בעי פרישה, טפל דידיה בעי פרישה? ואפילו למאן דאמר שמיני רגל בפני עצמו הוא - הני מילי לענין פז"ר קש"ב, אבל לענין תשלומין - תשלומין דראשון הוא.	רב אשי:											
מי שלא חג ביום טוב הראשון של חג - חוגג והולך כל הרגל כולו ויום טוב האחרון של חג.	דהא תנן:											